

Pondelok 31. júla 2017

Piesne: ES č. 243, 299

Text: J 6, 47 – 56

„... Ja som chlieb života. Vaši otcovia jedli mannu na púšti, a umreli...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V roku 2013, v rámci Lutherovej dekády pri príležitosti 500. výročia reformácie, sme sa s mládežou cirkevného zboru vydali po stopách Dr. Martina Luthera do Nemecka. Po odbočení z diaľnice k miestu nášho ubytovania sa nám naskytl nádherný obraz: plochy plné obilia. Boli sme nimi priam pohltení. Asfaltová cesta 2. triedy bola len akousi malou nitkou uprostred vlniacich sa zlatožltých klasov. Človek sa neubránil pocitu istoty a zabezpečenia. Zrna je veľa – bude hojnosť chleba – bude sa čím nasýtiť! Bude možné aspoň po tejto stránke bezproblémovo prežiť. Prísľub života! Kde je chlieb, tam je život. Táto asociácia oddávna vzniká v mysli človeka. No akokoľvek v nás pozemský chlieb vzbudzuje istotu, jeho účinok je časovo obmedzený. Túto skúsenosť má každá ľudská generácia, mali ju aj Izraelci cestou z egyptského otroctva do zaslúbenej krajiny. Keď reptali, že nemajú čo jesť, a bolo im ľúto mastných hrncov, ktoré zanechali v Egypte, Hospodin im prejavil svoju trpezlivosť a náklonnosť. Každý deň posielal ľudu mannu – chlieb z neba. Aj keď Izraelci mali chlieb vždy v primeranom množstve, neuchránil ich pred smrťou: *„... jedli mannu na púšti, a umreli.“* Naplnilo sa to známe, že časné slúži len pre časnosť. Pán Ježiš v kontraste k časnému dáva zaznieť inému: *„Ja som chlieb života! Kto verí vo mňa, má večný život!“* Ježiš dáva novú kvalitu života: večný život. Život v Ježišovi – cez Jeho kríž a slávne vzkriesenie – je prekonaná hranica časnosti. V Ježišovi sa človeku ponúka večnosť. V prečítanom texte sa táto myšlienka niekoľkokrát opakuje. Čitateľovi nemôže tento dôraz na prepojenie smerom k večnosti skrze Pána Ježiša uniknúť. *„Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj.“* Pre Židov bol obsah týchto Ježišových slov neprijateľný. Vyvolal medzi nimi rozruch. No Pán zotrval na svojom slove a toto Pánovo slovo je stále aktuálne a my ho môžeme prežívať – zvlášť pri svätej Večeri Pánovej. Vždy znova a znova, keď pristupujeme k stolu Pánovmu ako tí, ktorí si uvedomujú hĺbku svojich omylov a pádov. Ako tí, ktorí potrebujú očistenie a novú milosť, nové posilnenie na ceste k večnosti, ku ktorej sme dostali pozvanie v Krste svätom. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, Ty si pravý chlieb, ktorý si prišiel z neba, aby sme mohli mať život, život vo večnosti. Preto si podstúpil smrť kríža. Prijal si potupu, pohanenie. Ďakujeme, že si tak urobil pre záchranu nás, hriešnych a nehodných. Prosíme, nech si túto skutočnosť vždy uvedomujeme – zvlášť vtedy, keď budeme prijímať chlieb a víno pri svätej Večeri Pánovej. Amen.

Mgr. Anna Jakušová, námestná farárka v CZ ECAV Hronsek